

พระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๕๑๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๑

เป็นปีที่ ๒๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
บริหารราชการส่วนจังหวัด

เล่ม ๔๕ ตอนที่ ๔๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๑๑

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย จังหวัดอาจดำเนินกิจการส่วนจังหวัดภายในเขตจังหวัด นอกเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาล ดังต่อไปนี้

(๑) การรักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๒) การศึกษา การทำนุบำรุงศาสนา และการส่งเสริมวัฒนธรรม

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๔๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๑๑

(๓) การสาธารณสุข

(๔) การป้องกันโรค การบำบัดโรค และการจัดตั้งและบำรุงสถานพยาบาล

(๕) การจัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก

(๖) การจัดให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ

(๗) การรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะ

(๘) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(๙) การจัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา

(๑๐) การจัดให้มีโรงฆ่าสัตว์

(๑๑) การจัดให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม

(๑๒) การจัดให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

(๑๓) การจัดให้มีสุสานและฌาปนสถาน

(๑๔) การจัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะ สวนสัตว์ ตลอดจนสถานที่ประชุมอบรมราษฎร

(๑๕) การบำรุงและการส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๔๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๑๑

(๑๖) การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น

(๑๗) การจัดการคุ้มครอง ดูแล และหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินส่วนจังหวัด

(๑๘) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๑๙) การพาณิชย์

(๒๐) กิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นเพื่อประโยชน์ของราษฎรและท้องถิ่น หรือกิจกรรมอื่นซึ่งกฎหมายบัญญัติให้เป็นกิจกรรมส่วนจังหวัด

ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายในวงเงินงบประมาณที่ตั้งทางจังหวัด ซึ่งได้รับอนุมัติจากสภาจังหวัดแล้ว”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑ ทวิ และมาตรา ๓๑ ตรี แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๘

“มาตรา ๓๑ ทวิ จังหวัดอาจทำกิจการนอกเขต เมื่อ

(๑) การนั้นจำเป็นต้องทำและเป็นการที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่อยู่ภายในเขตของตน

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๔๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๑๑

(๒) ได้รับความยินยอมจากสภาเทศบาล คณะกรรมการ
สุขาภิบาล สภาจังหวัดหรือสภาตำบลแห่งท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
และ

(๓) ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
มาตรา ๓๑ ตี จังหวัดอาจทำการร่วมกับบุคคลอื่นโดย
ก่อตั้งบริษัทจำกัดหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด เมื่อ

(๑) บริษัทจำกัดนั้นมีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อกิจการค้า
ขายอันเป็นสาธารณูปโภค

(๒) จังหวัดต้องถือหุ้นเป็นมูลค่าเกินกว่าร้อยละห้าสิบ
ของทุนที่บริษัทนั้นจดทะเบียนไว้ ในกรณีที่มีหลายเทศบาล
องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลหรือ
สุขาภิบาล ถือหุ้นอยู่ในบริษัทเดียวกันให้นับหุ้นที่ถือกันรวมกัน
และ

(๓) ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
การเปลี่ยนแปลงจำนวนหุ้นที่จังหวัดถืออยู่ในบริษัทจำกัด
ต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๔๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๑๑

ความใน (๑) และ (๒) ของวรรคหนึ่ง ไม่ใช่บังคับในกรณีที่บริษัทจำกัดที่จังหวัดร่วมก่อตั้งหรือถือหุ้นนั้น ไม่มีเอกชนถือหุ้นอยู่ด้วย”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลตรี กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์
รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน จังหวัดยังไม่อาจดำเนินกิจการในหน้าที่บางอย่างนอกเขตจังหวัด หรือลงทุนร่วมกับราชการส่วนท้องถิ่น หรือกับบุคคลอื่นได้ ฉะนั้น เพื่อให้จังหวัดดำเนินกิจการดังกล่าวให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นยิ่งขึ้น จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัดบางมาตราเสียใหม่